

מאמר בעניין ביאת משיח בזמנינו וחובתינו בעת הזאת

נתעורר, אז ח"ו נפסיד את העת את העת רצון ושעת הכושר, ונצטרך לעבור חבלי משיח.

חובותינו בעת הזאת

וא"כ, המריבה בין רוסיה לטורקיה היא בעינינו **כעין קול מהשמים לעזר אותנו שהגיע זמן הראוי למשיח**, ויש לנו להכין עצמינו בתשובה לביאת משיח. ואם ח"ו לא נתעורר עכשיו בתשובה כדי לזכות לביאת משיח, עלול הדבר להביא חרון אף ה' עלינו שהחמצנו את ההזדמנות ולא התאמצנו להחיש את ביאתו, ובהיותי בדרום אפריקה הראה לי יהודי זקן העתק מכת"י של רבינו אפרים מבעלי התוס' שראה במוזיאון הבריטי, [ואמר לי אז שעומד להדפיסו, ולא נתרר לי אם נדפס] "שמישיח וודאי יבוא עד שנת ה' אלפים ת"ש - שהוא שלוש מאות שנה קודם סוף ו' אלפים לבריאה, וסיים שאם ח"ו לא יבוא, הקב"ה יהיה בכעס ויבואו על ישראל צרות כאלו שלא היו מאז היתה ישראל לגוי", ואכן בעוה"ר באה אח"כ השואה האיומה שכליתה בישראל מיליונים מאחינו בני ישראל הי"ד.

הצרות מבני ישמעאל בזמנינו

ואנו נמצאים עכשיו בפרשת דרכים, שאם נחזור בתשובה, אז הקב"ה ידלג על כל הסדרים כדי לגאול אותנו, וכמוש"כ (שה"ש ב' ח') "קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות" וגו', אבל אם לא נחזור בתשובה, אז בני ישמעאל יתחזקו מאוד, וכמבואר בזה"ק ובפירוש רבינו חיים וויטל זצ"ל לשיר המעלות, שבאחרית הימים הגלות הקשה ביותר תהיה אצל בני ישמעאל, ובני ישמעאל יצליחו סמוך לביאת המשיח להתגרות בישראל, ויהיה לנו ח"ו צרות שלא סבלנו כמוהם מעולמים רח"ל. ובוודאי שכל הצרות שאנו סובלים עכשיו מבני ישמעאל זהו בכלל חבלי משיח, ואם נשוב בתשובה, אזי בני ישמעאל ינחלו מפלה עצומה, ויבוא משיח צדקינו, ולא יישאר מבני ישמעאל שריד ופליט. ומשיח כבר עומד אחר כותלינו, משגיח מן החלונות מציץ מן החרקים ומצפה לבוא, ואם אנו נטהר לבבנו ונמסור נפשינו, בוודאי נזכה ולפתע פתאום יבוא המלך אל היכלו, ונזכה לראות בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו בקרוב.

התגברות מלכות רוסיה קודם ביאת משיח

קבלה בידינו מפי תלמידי הגר"א איש מפי איש בשם הגר"א שמלכות רוסיה תתחזק קודם ביאת משיח, והאומות יפחדו מהם. (ובביאור הדבר אמר רבינו הגר"א, שכאשר רוסיה מתגברת אז הטומאה מתגברת, כיון שקליפת רוסיה היא "דוביאל" שירשו קליפת פרס, וכיון שבשורשם הם גם נוצרים יוונים, ממילא מעורב בהם קליפת יון עם אדום, וקודם ביאת משיח תתחזק קליפה זו).

מלחמת רוסיה עם טורקיה קודם ביאת משיח

ועוד קבלה יש בידינו איש מפי איש עד רבינו הגר"א, שבשעה שצבא רוסיה ייכנסו בשערי איסטנבול [המכונה מיצר בוספורוס (ה"דרדנלים")] בירת טורקיה, יש ללבוש בגדי שבת ולצפות לרגלי משיח. והכוונה היא, שבשעה שמלכות רוסיה תילחם בטורקיה עד כדי שהרוסים ייכנסו בתוך שערי איסטנבול כדי להילחם בטורקים, זהו סימן שמשיח עומד לבוא ממש בכל רגע. והנה, השבוע הרוסים והטורקים החלו להתקוטט זה עם זה, וכבר נשמעים קולות מלחמה ביניהם, ולפי דברי הגר"א, בוודאי שהתגברות כוחה של רוסיה וכן המריבה בין רוסיה לטורקיה, רומזת לנו שאנו עומדים קרוב ממש לביאת משיח צדקינו. ואנו רואים בזה קיום דברי חז"ל, שכאשר משיח צריך לבוא הקב"ה יגרה מלכויות זו בזו - ושלא ברצונם תתפתח מלחמה ביניהם, וכמו שאמרו בב"ר (מ"ב ד') "אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח. ובאמת עפ"י שכל אי אפשר כלל להבין איך מדינה כמו טורקיה מתגרה במלכות רוסיה העצומה ממנה בהרבה, ונראה מזה שהקב"ה מסובב את כל זה כדי להכשיר את הדרך לביאת משיח צדקינו, ובפרט עכשיו שאנו נמצאים במוצאי שביעית, אשר אמרו חז"ל (סנהדרין צ"ז ע"א) "במוצאי שביעית בן דוד בא".

הדבר תלוי בנו

אולם יש להדגיש, שאין כאן הבטחה גמורה לביאת משיח בתקופה הזאת, אלא זהו "זמן פקידה", והיינו שזמן זה מסוגל מאוד לביאת משיח, ועדיין הדבר תלוי בנו, שרק אם אנו נתעורר ונתחזק בתורה ויראת ה' טהורה אז יחיש הקב"ה לגאלנו בעת רצון זו לביאת המשיח, אבל אם לא

לרגל יום היא"צ של הגה"צ רבי משה שניידער זצ"ל - רבו של רבינו שיבדלחט"א, הננו להביא מקבץ הנהגות ועובדות ששמענו מפי רבינו שליט"א על רבו זצ"ל, אשר לא נדפסו בספר "אש קודש"

[א] מו"ר הגה"צ רבי משה שניידער זצ"ל היה אומר "מדרכו של עולם שכל ישיבה מחפשת להשיג דווקא בחורים בעלי כישרונות, אבל בחורים מתמידים שאינם מוכשרים אינם מבוקשים כ"כ כמו בעלי כישרונות מזהירים, אבל אצלי הוא להפך, שבחור בעל כישרון עלול ללמוד ברפיון כיון שהוא סומך על כישרונותיו להשיג את הבנת הסוגיא אף בלא עמל, והוא עלול לגרום רפיון בין בני הישיבה שילמדו ממנו להרפות בעמל התורה ובהתמדתה, אבל לעומת זאת המתמיד, משפיע על סביבותיו לטובה, שתלמידי הישיבה למדים ממנו ללמוד בהתמדה".

[ב] כשאירע שבחור מבני הישיבה הפסיד את התפילה בישיבה, היה מזהיר אותו שלא ילך להתפלל בציבור בשעה מאוחרת - [כמדומה לאחר זמן קריאת שמע], כי אז אחרים ילמדו ממנו שהדבר מותר לכתחילה, ועדיף שיתפלל ביחידות ולא יחלל את שם ה', שהוא חטא חמור ביותר שאין לו כפרה עד שימות.

[ג] היה אומר שבשעה שיש פרצה, בשמים מצפים ושואלים האם נשמע קול מחאה, וכאשר שומעים קול מחאה, אז ויקשב ה' וישמע ויכתב בספר זיכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו.

ותמיד בשעה שנפרץ איזה פרצה, היה מו"ר דורש וחוקר אם כבר שמעו קול מחאה, וכאשר שמע שיש אחד שמוחה, נחה דעתו, ואמר, ברוך ה' שיש מי שמוחה על חילול כבוד ה', ומוריד את חרון אף ה' על עמו.

[ד] סיפר לי שבעת גזירת רוסיה - כאשר חמסו ילדים מהוריהם כבר בצעירותם כבני שביה על ידי הרשע ניקולאי, התאספו רבני רוסיה יחד לאסיפה, וכולם כאחד אמרו שעכשיו ודאי ממש קרוב לביאת המשיח, וזקן אחד קדוש ומוקבל נעמד ורצה לגלות את הקץ, ואמר כך: רבינו הגר"א זצ"ל ב"ספרא דצניעותא" מביא ברמז את השנה שיבוא בה משיח צדקינו, ומוסיף וכותב שהוא משביע את מי שמבין את הסוד שלא יגלה זאת, והנה אני יודע את הסוד של זמן ביאת משיח שגילה הגר"א, ולפי חשבון הגר"א יש עוד זמן רב, וכיון שכעת כולם מדמים מצפים לביאת משיח, וכשיראו שלא יבוא תתפרץ ח"ו האמונה, על כן לדעתי גם להגר"א מצוה לגלות, והנני בא ומגלה, ובאותו רגע ממש התעלף וקיבל התקף לב, ונפרץ לפני כל הקהל, ויהי לנס!

[ה] היה אומר שאף אם בחור אינו מבין את השיעור בישיבה, יש לו להיכנס לשמוע את השיעור, כי עצם הדבר שיראה שאינו מבין את עומק התורה, יעורר אותו שצריך הרבה לעמול ולהתקדם עד שלבסוף יזכה גם הוא להבין את התורה"ק. ובדומה לזה היה אומר שראוי שהחתן יאמר דרשה ופלפול בדברי תורה גם אם ציבור שומעי הדרשה אינם בדרגה שיכולים להבין את דבריו, כי עי"ז שיראו שאינם מבינים, הם יתעוררו לראות כמה עמוקה היא התורה.

[ו] כשהיה מעורר על מלחמת היצר היה מביא את הפסוק (דברים כ"א י') "כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלוך בידך ושבית שבי", והיה מפרשו באופן זה - "כי תצא למלחמה" - אם האדם יוצא להילחם את מלחמת היצר ובכל בוקר הוא מוכן מהרגע שהוא קם להילחם ביצר מיד, אז "ונתנו ה' אלוך בידך" - אז הקב"ה יעזור לו ויכבוש את היצר, אבל אם האדם לא ימלא את קיום תפקידו מציידו - ללחום את מלחמת היצר, אז גם הקב"ה לא יעזור לו לכבוש את היצר.

[ז] היה בוכה ממש כפשוטו בדמעות שליש בעת קריאת הפטרת "חזון" בשבת חזון, והיה נדמה כמעט שהתעלף מרוב בכי, (ישנם הסוברים שאסור לבכות בשבת, ויש אומרים שמותר, והוא היה בוכה).

[ח] היה אומר שכל כוחם של המשכילים ברוסיה ובפולין היה ע"י כח הליצנות, כי עפ"י שכל לא היו יכולים לפעול כלל, ופתחו בדברי ליצנות ועי"ז הכניסו ארס בליבות השומעים, שחדר אליהם לאט לאט עד שהיפך אותם לגמרי רח"ל.

[ט] הנהיג בישיבה, שבלייל שבועות יקומו כמה פעמים באמצע הסדר לשורר שירים במעלת התורה, וזהו כדי להוכיח שהתורה ערבה לנו ואנו שמחים בה, ואי"ז עול קשה עלינו וכמו שהחופשיים מדמים ש"רחמנות" עלינו שאנחנו כפופים לעול תורה.

[י] בשנות הזעם בשואה האיומה, היו הרבה בחורים בישיבה שהוריהם נשארו במלחמה במקום סכנה, וממילא היו דואגים תמיד על מצב הוריהם, ובהגיע חג הסוכות, הוקשה להם לרקוד ולשמוח בשמחת הסוכות כראוי, והורה מו"ר זצ"ל שהם חייבים לשמוח כראוי, וחיצוקם ועודדם והפיח בהם רוח חיים ושמחה רוחנית.